

Kör Heves

Mabel Matiz

Bak soğuyor hecemin altındaki bu dil
Ve hiçbir kere çıkılmamış gibi düştü bu yol

Elimde kan, kanımda senden bin zehir
Ne var ne yok yutuldu bu taşlar kefil
Kırıldı cam dağıldık dört bir yana
Kendimi kopardım gördüm bu aşk değil

Kayboldum kayboldu içimden o sesler
Her şeydi, son buldu kör bir hevesle

Şimdi o sarı çekmecelerde kahreden dualarım sel
Şarkısı büyür çığ gecelerde, söyledim burda, onu sev